

Lycionys.

Urodziłam się 25. maja 1924 w Toruniu, jako córka Heleny z Dworów i Eligijusa Kromczyńskiego. To byłam wojny mieszkałam w Toruniu, gdzie chodziłam do szkoły powszechnej i gimnazjum im. Towarzystwa. W grudniu 1939 r. zostałam przez niemieckie władze okupacyjne wywieziona z Torunia do woj. kieleckiego, początkowo zamieszkałam z rodzicami w Wąrnarce. Po przejściu do Wąrnary zaczęłam uczęszczać na tajne komplety licealne i w 1941 r. uzyskałam świadectwo dojrzałości.

W latach 1941-44 byłam słuchaczką tajnych wykładów Uniwersytetu Samoskiego, wydziału prawnego. Toruniu przez cały okres okupacji uczęszczałam do szkoły Rybnicki i Tawca Antrypcyjskiego Języcy Mieczyńskiego.

To żadnej organizacji w czasie wojny nie należałam.

Po powstaniu wamarskim przebywałam przez parę miesięcy w Miłodzie, pracując w Głównym Zdroju.

W 1945 r. skończyłam studia na Uniwersytecie Torunskim.

Koleżnie 1946-49 mieszkałam w Łodzi. W dalszym ciągu uczęszczałam do szkoły J. Mieczyńskiego oraz pracowałam w wrocławskich Pielichach Łódzkiej fabryki, prowadząc szycie kabralne. Przez pewien okres byłam w zespołach kabryku „Melodram”, m. im. w zespole „Godzi wreszcie” Praca w „Godzi” pod kierownictwem Lesie Schillea sprawiła, że w 1948 r. wskazywałam na wydział reżyserski PWSi. W 1949 z powodu przeciwności wydz. reżyserskiego do oblicy, zamieszkałam w Wąrnarce i kontynuowałam studia reżyserskie z zakresu 2:3-go roku.

w okresie studiów w szkole teatralnej, kontynuując je pod kierunkiem
Leona Schillera i czytając jego arystoteles, a mianowicie:

w 1949-50 r. pomy „Kłamie z Pionkami” w Teatrze Polskim w K-nie
(premiere nie odbyła się)

w 1950 - pomy „Kraconiakach i Goralach” w Teatrze Narodowym
w K-nie

w 1950-51 - pomy „Kraliue” w Opere Warszawskiej.

w 1951 r. zacząłem pracować w Państwowym Teatrze Muzycznym w Ka-
kani, gdzie pracuję do chwili obecnej. Do 1954 pełniłem
w Teatrze Muzycznym funkcję asystenta kierownika przy wyrobkach sztukach
jako tekst w tym czasie wykonał. (Prace pomy: J. Wasmeczi, R. Br-
dyński, J. Wynowicki, Z. Jawn)

Pierwszą moją samodzielnie pracą kierującą było przedstawienie
„Zabawne Zdanie” Goldoniego w Państwowym Teatrze Ziemi
Pomorskiej w 1954 r. w 55 r. pracowałem jako pierwszy kierownik
przy rekonstrukcji schillerowskich „Kraconiaków i Goralów”, w tym
w Teatrze im. Janusza. Następnie opracowałem kierującą i insce-
nizacyjnie operetkę Offenbacha „Ewa Paupier”, której premiere
odbyła się w grudniu 1955 r. w Państwowej Operetce Warszawskiej.

Z innych prac napisanych przez parę lat kierującą do kre-
koniaków i Goralów na podstawie której realizowane zostało
w 55 r. w tym rekonstrukcja schillerowskiego przedstawienia
(parę lat wyjdzie w najbliższym czasie drukiem.) - oraz esay
o schillerowskiej inscenizacji Koniaków i Goralów (niepisaną
na zamówienie P.W.) którą także wyjdzie drukiem, a której
fragmenty ukazały się w Pamiętniku Teatralnym poświęconym
pamięci Schillera.

Barbara Nitkowska.